

ת"פ 43012/07/20 - מדינת ישראל נגד נדב לנקר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 43012-07-20 מדינת ישראל נ' לנקר

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
מאשימה
נגד-
נאשמים
נדב לנקר

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על העברת חומר חקירה בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**").
2. ביום 20.7.20 הוגש כנגד המבקש כתב אישום, המייחס לו עבירת איומים (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1999 (להלן: "**חוק העונשין**").
3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.7.20 התראיין ח"כ צחי הנגבי בכלי התקשורת ואמר אמירה שגרמה להד תקשורת ובהיאה לפרסום מספר הטלפון האישי שלו ברבים.
4. ביום 5.7.20 שלח המבקש למספר טלפון של ח"כ צחי הנגבי הודעת טקסט אשר בה נכתב: **"...תתביישו לכם אין אחד בכל ה-120 חברי הכנסת שאפשר להגיד לו כל הכבוד כי פשוט לא עשיתם כלום... ניפגש ביום שנבוא לשבור תכנסת. אתה המטרה הראשונה מבין כל האוכלי חינו. תתכונן"**.
5. בהמשך לכך, על פי עובדות כתב האישום, בחקירתו במשטרה בעקבות האירועים לעיל, בתאריך 19.7.20, אמר המבקש לחוקר המשטרה: **"ביום שתהיה מחאה ונבוא להוריד את הכנסת הוא יהיה הראשון שיקבל בלוק בראש ואני אהיה זה שיחזיק את הבלוקים בידיים..."** ועוד. בכתב האישום נטען כי במעשיו אלה איים המבקש על ח"כ הנגבי בפגיעה בגופו וכן איים בפני חוקר המשטרה בפגיעה באחרים.
6. ביום 14.2.21 הוגשה בקשה לפי סעיף 108 לחוק, לפיה מבוקש להעביר לידי המבקש חומר חקירה

הנדרש להגנתו: המבקש עתר להעביר לידיו את כל תיקי החקירה שנפתחו וכתבי האישום שהוגשו מיום 3.7.20 וכחצי שנה לאחר מכן, בגין איומים כלפי ח"כ צחי הנגבי וכן כלפי השר אמיר אוחנה.

7. לטענת המבקש, יש בחומרי חקירה אלה כדי לבסס טענתו לאכיפה בררנית ופגיעה בשוויון. לדבריו, קבלת מסד נתונים זה יאפשר לו לבחון את מדיניות העמדה לדין, במקרים אחרים בנסיבות דומות.

8. בדיון לפני מיום 10.3.21 חזרה ב"כ המבקש על טענותיה המפורטות בבקשה. לדבריה, מדובר באירוע ספיציפי, שגרר תגובות רבות ועורר הד ציבורי רחב. חומרי החקירה וכתבי האישום המבוקשים, נוגעים לתקופה ספציפית בת ששה חודשים. עוד הוסיפה, כי עבור המאשימה מדובר ב"לחיצת כפתור" על מנת להשיג את החומר המבוקש. אשר לחומרי החקירה שנתבקשו בעניינו של השר אמיר אוחנה, מסרה ב"כ המבקש כי אין מדובר בתקופת זמן ספציפית ובאמירה ספציפית, וזאת לטענתה, עקב אמירות רבות שנויות במחלוקת, שגררו תגובות (ר' פרוט' הדיון מיום 10.3.21 עמ' 5 ש' 8-10). אשר לשאלה האם יש ראייה, המוכיחה התרחשות עבירות דומות, מסרה: "אני יכולה להראות... אני חיה מהרשתות החברתיות" (שם, עמ' 5 ש' 27).

9. לטענת ב"כ המשיבה, לא הוצגה ראייה שיש בה כדי לתמוך בטענת המבקש, לפיה נעברו לכאורה עבירות דומות אחרות, שמחייבות פתיחה בחקירה. ב"כ המשיבה מסרה, כי אמירותיו של המבקש כלפי ח"כ צחי הנגבי (כפי המתואר בכתב האישום) היו בעלות נופך חמור יותר מאמירות ו/או התבטאויות כאלו ואחרות ברשתות החברתיות. בהקשר זה מסרה כי: "**רעש ברשתות החברתיות לא בהכרח מצדיק פתיחה בחקירה, אך איום שמגיע לנייד הפרטי של המתלון וממשיך באיומים חוזרים ונשנים בתחנת המשטרה מול השוטר שחקר אותו - כן מצדיק**" (ר' שם, עמ' 6 ש' 1-2). עוד נטען, כי כתוצאה מאיומיו (לכאורה) של המבקש חש המתלון מאוים, ועל כן הגיש תלונתו.

דיון והכרעה:

10. סעיף 108 לחוק קובע:

"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".

11. על חשיבות האפשרות למתן גישה לחומר רלבנטי המצוי בידי המשיבה עמד בית-המשפט העליון, בין היתר בבש"פ 2043/05 **מדינת ישראל נ' זאבי**. כאשר נבחנת בקשה לפי סעיף 108 בהקשר למידע שנועד לאפשר טענת הגנה מן הצדק, ובפרט טענה לאכיפה בררנית, קבעה הפסיקה קריטריונים ספציפיים העומדים בבסיס מערכת השיקולים שעל בית המשפט לשקול בהקשר זה.
12. סעיף 108 לחוק נועד לאפשר השגת חומר שאינו חלק מ"חומר חקירה" אך עשוי לסייע למי מהצדדים בהליך (בש"פ 9305/08 **פלוגי ואח' נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות ואח'**).
13. בבש"פ 9287/20 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.01.2021) נקבע: "גם אם חומר שהתבקש על ידי נאשם אינו מהווה "חומר חקירה", ועל כן הוא לא יימסר לעיונו לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, באפשרותו לפנות לבית המשפט בבקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי... זאת, בפרט במקרים שבהם מבקש הנאשם חומר אשר יש בו, לשיטתו, כדי לבסס טענה בדבר קיומה של אכיפה בררנית".
14. יחד עם זאת, מהפסיקה עולה כי בית המשפט לא יתיר "מסע דיג" בלתי ממוקד אחר חומר, מתוך תקווה ספקולטיבית של ההגנה שמא ואולי יימצא באותו חומר סיוע לנאשם (ר' בג"ץ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי, פ"ד נז (4) 625 (2003)).
15. על בית משפט לבחון מהי מידת הזיקה של החומר בו מבקשת ההגנה לעיין להליך הפלילי המסוים. ככל שמדובר בזיקה רחוקה ושולית, שהמסקנה המתבקשת היא, שמדובר בתקווה ספקולטיבית בלבד, שמא יימצא בחומר המבוקש סיוע לנאשם - לא תיכון זכותו לעיין בחומר המבוקש ובית משפט ייטה לדחות הבקשה.
16. לא זו אף זו, מקום שמתעוררת פגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים כתוצאה מהוצאת הצו המבוקש, שומה על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם להגנה אפקטיבית לבין זכות הפרטיות של המתלוננים והעדים (ר' למשל בש"פ 8683/09 **אהרון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]).
17. בחינת זו היא מהותית ואינה טכנית או פורמלית, וכל מקרה יבחן לנסיבותיו.
18. בשלב הדיוני הנוכחי, על בית המשפט להשתכנע כי הונחה בפניו תשתית ראייתית מספיקה לשם העברת נטל הראייה לכתפי המשיבה. בעניין זה, ר' בעפ"א 16393-12-13 **מדינת ישראל משרד הכלכלה נ' אלירן דואב**.

19. עוד נקבע בעניין זה כי: "נאשם זכאי לקבל נתונים סטטיסטיים בדבר מדיניות העמדה לדין, על מנת שיוכל לטעון לאכיפה בדרנית במסגרת הגנה מן הצדק. זכות זו תקום לנאשם רק לאחר שיוכל להצביע על תשתית ראייתית ראשונית וראוי שלא להכביד ברמת ההוכחה הנדרשת בהקשר זה. בקשה להמצאת נתונים סטטיסטיים תוגש על יסוד סעיף 108 לחסד"פ" (ההדגשה אינה במקור, א.נ. ע"ח (מחוזי מרכז) 14473-10-15 זיפר בע"מ נ' עירית נתניה). כאמור, תשתית ראייתית ראשונית ובסיסית, לא הונחה בפני.
20. בע"ח (מחוזי נצ') 47827-04-15 מדינת ישראל נ' יהודה ברמי (פורסם בנבו, 14.06.2015) קבע בית המשפט: "בשלב הבא, וככל שנמצא בסיס כלשהו לחשד בדבר אכיפה בדרנית, יש לערוך איזון בין עוצמתו של החשד לבין שיקולים ואינטרסים אחרים... יש לבחון כל מקרה לגופו תוך איזון בין האינטרסים הרלבנטיים".
21. בעניין זה ראה אף בע"ח מחוזי ירושלים 61900-01-17 נתן צבאח נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 26.2.17): " ...המבקש יכול לבסס את הגנתו על הנחית פרקליט מדינה ויישומה בעניינו, וכן בהתבסס על תיקים דומים אשר הוגשו בערכאות השונות, וזאת באמצעות המאגרים המשפטיים...".

מן הכלל אל הפרט:

22. אפנה כעת לבחינת הבקשה לגופה, זאת לאור הכללים דלעיל והמדיניות המשפטית המקובלת:
23. התרשמתי כי בקשת המבקש לקבלת רשימת כלל כתבי האישום ותיקי חקירה שנפתחו מיום 3.7.20 וכחצי שנה לאחר מכן בגין איומים כלפי ח"כ צחי הנגבי וכן כלפי השר אמיר אוחנה, הינה בקשה כללית ורחבה ביותר. זאת, על אף תקופת זמן ספציפית שנתבקשה. לא זו אף זו, לא מצאתי כי יש בעצם קיומם של מסמכים אלה כדי לסייע להוכחת טענת המבקש לקיומה של אכיפה בדרנית.
24. במקרה שלפני, נוכח הטיעונים שנשמעו, חזקת תקינות פעולת הרשות לא נסתרה. ר' למשל: תו"ב 2415-06-15 עירית נתניה נ' בריסאפטוור בע"מ ואח'. וכן: "הדין מקנה לגורמי התביעה שיקול דעת רחב בהחלטות בנושא העמדה לדין, שהן החלטות שנמצאות בליבת שיקול דעתם המקצועי. כפועל יוצא מכך וממעמדה של התביעה ככלל, הכירה פסיקתנו בקיומו של מתחם סבירות רחב בהחלטות בדבר העמדה לדין, וכנגזר מכך נקבע שמדיניות ההתערבות בעילת חוסר סבירות בהחלטות מעין אלה היא מצומצמת (בג"ץ 5675/04

התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נט(1) 199, 210-209 (2004).

25. ככלל, לשם העלאת טענה בדבר "הגנה מן הצדק" הנשענת על טענה לאכיפה בררנית, על הטוען להראות בראש ובראשונה כי מדובר בהבחנה בין מי שהדמיון בניהם רלבנטי ולאחר מכן כי בבסיס ההבחנה ניצב מניע פסול או שאינו ראוי. ראשית, לא הוכח לפני כי נשלחו הודעות דומות לח"כ צחי הנגבי. לא הוצגה כל ראיה בעניין. על אף דבריה של ב"כ המבקש מהם משתמע כי ברשותה דוגמאות מרשתות חברתיות (ר' פרוט' הדיון מיום 10.3.21, עמ' 5 ש' 27) לא הוצג בפועל דבר וחצי דבר, שיש בו כדי ללמד על קימן של נסיבות דומות למקרה שלפנינו, שעיקרן איום חוזר ונשנה, ישיר ועקיף - כך, לפי עובדות כתב האישום.
26. כך הם פני הדברים אף בהקשר לבקשה בעניינו של השר אמיר אוחנה.
27. שנית, התרשמתי כי הבקשה היא כללית, אינה ממוקדת ואינה עוסקת בחומרי חקירה כהגדרתם על פי דין. אין מדובר בחומר הנוגע במישרין או בעקיפין לאישום המיוחס למבקש ואין מדובר בחומר היכול להשפיע על בירור האשמה.
28. לאחר שעיינתי בבקשה ובטיעוני ב"כ הצדדים לא מצאתי כי יש מקום לקבלה.
29. לפיכך, הבקשה על כל חלקיה - נדחית.
30. המזכירות תעביר החלטתי לידיעת ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"א, 17 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.